

Sygn. akt II CNP 67/11

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2012 r.,
skargi S. F. i P. F.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w P.
z dnia 31 maja 2011 r.,
wydanego w sprawie z powództwa Miasta P.
przeciwko S. F. i P. F.
o eksmisję,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga S. i P. F. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 31 maja 2011 r. podlegała odrzuceniu z następujących powodów.

Skarga o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 1-6 k.p.c., powinna zawierać między innymi wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Tych obowiązków skarżący nie wypełnili.

Wskazać należy, że wymagania skargi opisane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, BSN 2006, nr 4, s. 10). Skarżące wprawdzie zawarły w skardze oświadczenie, o tym, że poniosły szkodę materialną, nie wskazały jednak jej rozmiaru i postaci. Nie jest w tym zakresie wystarczające podanie w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., V CNP 21/06, nie publ.).

Ponadto skarżące błędnie utożsamiają szkodę, o której mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. z kosztami postępowania oraz grożącymi im kosztami związanymi z wykonaniem zaskarżonego orzeczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość wystąpienia szkody w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110). Przyjmuje się też, że nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczzone, czego w skardze nie wykazano (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9).

Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Nie jest w tym względzie wystarczające stwierdzenie, że w sprawie nie przysługiwała skarga kasacyjna z uwagi na wartość przedmiotu sporu (postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17).

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji